

In elke Waterspiegel vragen wij een columnist zijn of haar visie te geven op een actueel thema.

Water en decentralisatie

Momenteel is decentralisatie in een groot aantal dossiers op drinkwatergebied aan de orde van de dag. Ik denk bijvoorbeeld aan de Omgevingswet, de regionale invulling van het voorzieningenniveau – de nieuwe term is ‘waterbeschikbaarheid’ – in het kader van het Deltaprogramma Zoetwater, de Delta-aanpak Waterkwaliteit en het Bodemconvenant 2016-2020. Allemaal dossiers waar rollen en taakverdeling van de stakeholders aan het veranderen zijn. Bevoegdheden worden van het rijk naar andere bestuurslagen geschoven en er lijkt op allerlei terrein meer ruimte voor maatwerk te komen.

Deze ontwikkelingen zullen de komende tijd eerder in belang toenemen dan afnemen. De drinkwatersector moet hierop anticiperen door zowel in Den Haag als in de regio te acteren.

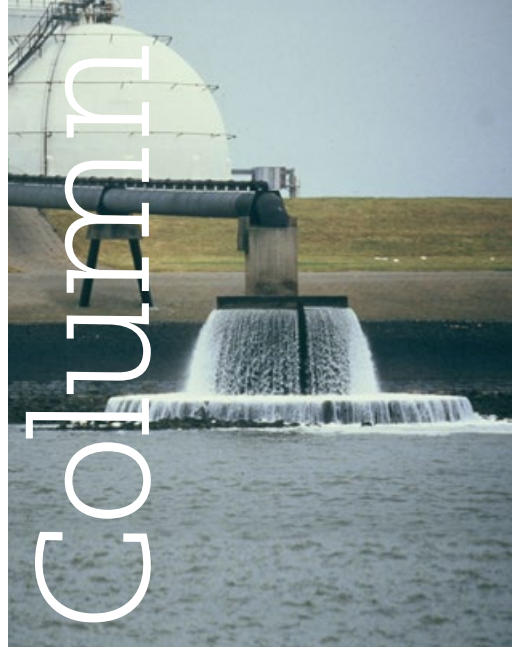
Om het proces van decentralisatie verantwoord te laten verlopen, is een strakke regie noodzakelijk van het ministerie én de minister van IenM. Dit omvat regie op inhoud én op proces. De inhoudelijke regie is nodig om de zorgplicht die alle bestuursorganen (inclusief het rijk) op basis van de Drinkwaterwet hebben voor een duurzame drinkwatervoorziening, handen en voeten te geven: hoe moeten provincies, gemeenten en waterschappen in de toekomst zorgen voor een goede borging van de drinkwaterbelangen. IenM moet daar als wetgever in de AMvB's op basis van de Omgevingswet richting aan geven. In STRONG moet IenM een verantwoord afwegingskader neerzetten voor drinkwaterbelangen versus mijnbouwbelangen.

Decentralisatie of niet: EU-lidstaat Nederland – en voor water is dat de minister van IenM – blijft verantwoordelijk voor een correcte en tijdige implementatie van EU-regelgeving. Beslissingen in Nederland op het gebied van ruimtelijke ordening, activiteiten in de ondergrond en lozingen werken rechtstreeks door in het wel of niet halen van de eisen van de KRW en van de drinkwaternormen. Ook het bepleiten van een betere afstemming van de normen in de EU-regels voor mest (nitraat), gewasbeschermingsmiddelen en (drink)water moet vooral door IenM gebeuren. Kortom: de internationale verplichtingen nopen tot een stevige inhoudelijke regie van IenM.

En regie is ook nodig op het proces: zitten bij de regionale overleggen de goede partijen aan tafel? Gaat het over de goede onderwerpen en is er voldoende voortgang? En kunnen de regio's van elkaar leren? In feite gaat het rijk op bepaalde taakonderdelen van ‘zorgen voor’ naar ‘zorgen dat’. De rijksrol verandert, maar verdwijnt geenszins.

Het is goed om te merken dat IenM bij de Delta-aanpak Waterkwaliteit – zeker na aandrang daartoe door een aantal Tweede Kamermoties – de intentie heeft die regierol te pakken.

We zullen als Vewin hier nauw bij betrokken zijn. Door mee te denken, mee te werken, onze kennis in te brengen aan vele overlegtafels en onze leden waar nuttig te faciliteren bij het regionale overleg. Zo versterken de Haagse en regionale lobby elkaar!

Renée Bergkamp
directeur Vewin